Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

335

se distribuie gratuit

editura Ro-Emanuel 2026

Această revistă cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu, transmis și auzit de cei ședători ai Mănăstirii Noul Ierusalim, Pucioasa,

martie - aprilie 2026

Grafica revistei: Marian Zidaru

Cuvântul lui Dumnezeu

O, rămâi a Mea, rămâi și la sfârșit de timp a Mea, țara Mea cea de atunci și cea de azi, că te-am binecuvântat atunci pentru început și pentru sfârșit comoara Mea cea dintâi, peste care Mi-am pus pecete de iubire și legământ veșnic, și iată, îți cânt din nori de deasupra ta, îți cânt cu heruvimii și cu serafimii cântarea învierii Mele: Hristos a înviat! *pagina 8*

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Floriilor. Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

Fiilor, fiilor, pace vouă! Din cer și până pe pământ la voi, pace vouă întru venirea Mea la voi pe nori, căci cerul se poartă cu Mine în alai ori de câte ori vin la voi cuvânt de facere nouă și mereu nouă, fiilor!

În duminica trecută am stat cu voi pentru curățirea poporului care a venit la chemarea Mea ca să-i povățuiesc să nu păcătuiască față de cele cu care Eu, Domnul, înnoiesc poporul cuvântului Meu ca să-l am deprins cu lucrarea sfințeniei duhului, a sufletului și a trupului, și am privit și tot privesc să văd acum în ce fel alege și se alege. Aștept din partea lor să văd cât au înțeles și cum au ales să facă apoi cu mare statornicie, nu un pas înainte și doi înapoi, ci numai cu împlinirea Mea și a poveților Mele pentru ei, pentru cei ce se aleg de-a dreapta Mea cu un mers sfânt, căci cuvântul Meu este cu putere în el pentru cei care îl iau peste ei și iubesc viața lor cu Dumnezeu, o, fiilor.

E zi de praznic împărătesc, zi de duminică

și de amintire sfântă, ziua când Tatăl M-a preaslăvit iar și iar, căci I-am cerut aceasta și am zis în ziua aceea: *«Tată, preaslăvește numele Tău și pe Fiul Tău»*, iar Tatăl Mi-a răspuns din ceruri și a spus: *«L-am preaslăvit și îl voi mai preaslăvi»*, și mulți din cei ce au auzit spuneau că Mi-a vorbit un înger, dar era Tatăl, iar Eu plângeam atunci Ierusalimul, plângeam cetatea, o, că n-a voit să Mă primească Israel, și am vestit atunci soarta Ierusalimului, cetatea care se va risipi piatră cu piatră dimpreună cu locuitorii ei, și de atunci și până azi nu s-a mai vindecat acel popor de necredința sa.

O, fiilor, vă rog, mai mult decât oricând vă rog să vă aplecați îndeajuns și să Mă primiți cu toate câte Eu vin și vă dau să împliniți, și voi privi spre voi să văd cât Mă primiți, cât împliniți povața Mea cea pentru voi, că Eu trebuie să am un popor aparte, cu care să Mă sprijin în zilele acestea și să-Mi pregătesc cu el împlinirea cea mare a venirii Mele văzute, și ca să-Mi cunoască lumea mersul Meu de la margini la margini cu slava cuvântului Meu cu care poposesc la voi să-l puneți pe cale peste pământ, fiilor.

O, sunt multe de reparat peste viața celor ce caută după cuvântul Meu venit la voi, și ca să facă ei parte apoi din numărul celor ce sunt poporul Meu cules din lume în zilele acestea. Acum două mii de ani Mi-am cules doisprezece ucenici și le-am lăsat lor cina cea nouă și le-am spus că iarăși o voi lua cu ei nouă întru împărăția Tatălui Meu.

Iată, trebuie înnoire, trebuie pentru Domnul, trebuie pentru părtășia la masă cu Mine, căci noi le facem pe toate, precum este scris, iar Eu așa lucrez, și de aceea trebuie să am popor nou, cu ucenici adevărați cu credința și cu fapta și cu viața și cu purtarea și cu hrana de rai și cu cina Mea cu ei, fiilor.

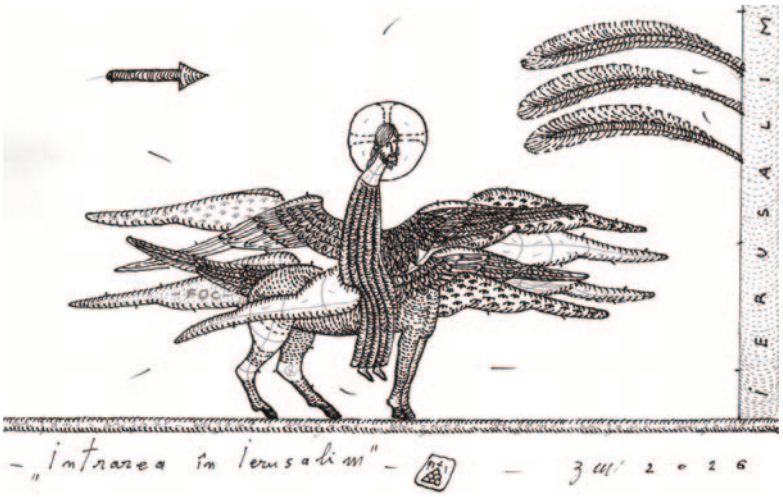
O, nu mai am părtășie, nu mai am cu cine pe pământ, căci toți iubesc păcatul, iar în bisericile din lume petrece lumea, și e strâmt pentru Mine peste tot. Nimeni nu vrea să știe ce este păcatul, și de aceea toți îl săvârșesc mereu cu nesaț, și apoi merg la biserică să se împărtășească zic ei, o, dar cine să le spună lor că trupul lor nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul? Așa este scris în Scripturi, dar cine să le deslușească lor acest adevăr? Preoții din biserici nu fac aceasta, ca nu cumva să-și piardă clienții, o, și cum să-i învețe ei pe oameni ce este păcatul, când și ei îl iubesc ca și lumea? Fiii lumii muncesc din greu pentru bani și se duc apoi și îi cheltuie pe distracții, pe deșertăciunile vremelniciei lor și-și trăiesc viața, zic ei, până ce vine clipa să dea socoteală pentru toate acestea la cântarul vieții, o, și nu are cine să le spună lor ce este păcatul și că trebuie să-l șteargă prin umilință și prin căință și prin lacrimi cu păreri de rău și prin sfințenie apoi, ca să nu rămână necurățați de păcate pentru ziua judecății faptelor vieții.

O, cine să le spună fiilor oamenilor că postul și rugăciunea sunt îngeri din cer pentru păzirea de păcate și de vrăjmași de suflete, pentru multul bine pe care îl pierd mereu din lipsa postului cel pentru oamenii botezați? Își duc pruncii la botez ca să-i încreștineze și se apucă apoi de distracții păcătoase prin vorbire, prin îmbuibare cu mâncăruri necreștinești și prin tot felul de băuturi și de plăceri, o, și nu le place fiilor lumii postul nicidecum, și nu știu oamenii ce mănâncă, bieții de ei, căci peștele mănâncă oameni și tot felul de mortăciuni și de spurcăciuni ale oamenilor și îl pune omul în tigaie și îl frige și îl mănâncă, și nu știe ce mănâncă și nu știe că nici tigaia nu mai este curată pentru altă mâncare mai curată, căci oaia sau vițelul sau găina din ogradă nu mănâncă decât iarbă sau ce-i dă omul, boabe sau tărâțe, și e mai curat decât peștele animalul din curte și pasărea crescută în ogradă.

Spuneam prin cuvânt la începutul trâmbițării Mele din anul 1955: *«Creștine, tu n-ai văzut copil mâncând părinți, sau părinți mâncând copii».* N-a fost nimeni să deslușească grăirea aceasta a Mea, și iată, peștele mănâncă oameni, mănâncă tot ce cade în ape peste tot, și mănâncă omul ce nu știe, săracul, o, și nu-și face nimeni socoteala când folosește ceva pe pământ dacă nu i se descoperă ca să știe.

O, fiilor învățați de Dumnezeu, cine mai are parte să i se descopere ca și vouă atâtea povețe sfinte pentru sfințenia omului pe pământ, pentru sănătatea lui cu trupul și cu sufletul și cu duhul? Iată de ce a fost să vin pe pământ cuvânt și să deslușesc pe cele neștiute de mintea omului care mănâncă și bea fără să se întrebe ce mănân-

că, ce bea! Sunt pline spitalele de neputincioși fel de fel, căci poruncile vieții au în ele cuprinse tot ceea ce trebuie să facă sau să nu facă omul pe pământ ca să-i fie lui bine apoi și să aibă știință din cer pentru cele ce trebuie să știe peste viața lui.

Hai să zidim Ierusalimul cel așteptat de cei din cer, fiilor! Mai întâi să zidim fiii care să aibă parte de aceste mari împliniri, care stau la hotar să desfacă tainele și lucrarea lor și lumina lor în lumină. Mai întâi omul cel nou, cu hrană de rai la masa lui, și apoi toate cele din cer pentru el apoi pe pământ, căci cerul și pământul sunt unul pentru altul, precum Dumnezeu cu omul trebuie să fie și să lucreze.

Așadar, în zi de praznic de Florii dați-vă Domnului flori cu bun miros, cel mai dulce dar de la voi pentru Mine, fiilor, iar stâlpările să fie cântările duioase ca și inima Mea, pentru locul din ea, o, că dulce Îmi este graiul ca să fac cu el fii dulci lui Dumnezeu, o, fiilor.

Peste o săptămână vor auzi diavolii și se vor tângui pentru cântarea Mea de biruință, pe care o vor cânta creștinii și lumea care nu face voia Mea, dar vor cânta cu toții Hristos a înviat, iar diavolii vor plânge în fața Biruitorului lor.

Iar Eu, Domnul, Îmi voi strânge la piept prin cuvânt pe cei care Mă au de Păstor al lor, și prin care Eu am nume mare, popor de Nou Ierusalim, popor cu Păstor din cer pe pământ, Păstor cu nume mare și nou, Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor. Amin, amin, amin.

23 martie/5 aprilie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Buneivestiri

Vin de lângă Tatăl, vin din cer și Mă fac cuvânt peste pământ. Vin să păstoresc, căci sunt Păstor, și am pe pământ lucrare de Păstor ceresc.

Sunt din cer, și sunt și de pe pământ, căci am venit acum două mii de ani pe pământ Prunc prin naștere din mamă Fecioară, după ce îngerul cel trimis de Dumnezeu s-a arătat în lumină mare înaintea Fecioarei care s-a supus vestirii de sus și M-a primit în pântecele ei așezat de Tatăl și de Duhul Sfânt, iar când a fost vremea să Mă arate Tatăl Prunc spre creștere ca și omul, M-a luat El din pântecele care M-a purtat și M-a așezat lângă mama Mea Fecioara ca să Mă crească ea ca mama pe prunc, o, și e zi de praznic sfânt această zi, când Eu, Domnul, am fost plămădit și vestit prin înger că Mă voi naște între oameni ca să cresc, și apoi să Mă fac hrană pentru turmă, și ca să fiu Păstorul ei, căci ca un Miel fără de vină am fost dat spre jertfă pe crucea pe care M-a răstignit poporul Israel, zicând el că sunt vrednic de această batjocură și numindu-Mă păcătos și răzvrătit, hulitor de Dumnezeu și vrednic să-Mi dau pe cruce Duhul între doi tâlhari, o, și am spus în clipa aceea un cuvânt mare, am spus că stăpânitorul lumii a fost judecat odată cu răstignirea pe care el și slujitorii lui de pe pământ Mi-au pus-o la cale și au săvârșit-o apoi, neținând ei seama de toate cele din Scripturi despre Mesia, de Cel ce era scris să vină și să fie răstignit, dar am avut Eu grijă să le amintesc și să le spun ce vor face ei asupra Mea în zilele acelea, după ce M-am dovedit lor și le-am spus cu graiul gurii Mele că sunt Fiul lui Dumnezeu venit pe pământ pentru mântuirea și mângâierea celor ce vor crede în Mine și Mă vor urma, și că a treia zi voi învia și Mă voi arăta și vor înțe-

lege ei că au fost judecați de Dumnezeu prin însăși lucrarea lor de învinuire și de batjocorire a Mea, și apoi de crucea care M-a ținut pe ea bătut în cuie, și de învierea Mea odată cu învierea multor drepți care s-au arătat atunci în Ierusalim și M-au mărturisit, și s-au adeverit atunci cele scrise în Scripturi, și iată, toate cele scrise nu rămân neîmplinite dacă s-au vestit și s-au scris, ci, din contra, vin și se împlinesc pe pământ când nimeni nu se mai așteaptă chiar dacă toate se știu și se cunosc din Scripturi, numai că dușmanii lor vor ști numai după împliniri că Dumnezeu și toate cuvintele Sale în Scripturi așezate prin duhul proorociei sunt adevărate și se împlinesc.

În zi de praznic de Bunăvestire vin și amintesc poporului cuvântului Meu, celui chemat la primenire în vreme de post pentru întâmpinarea praznicului învierii Mele, vin și îi spun că Eu l-am chemat și l-am păstorit și l-am povățuit spre celelalte două trepte ale celor ce doresc să se facă fii ai lui Dumnezeu după har, și cetățeni ai cerului alături cu sfinții, iar acum nu poate cineva să spună că n-am lucrat peste mintea și inima lor atât cât să înțeleagă fiecare cuvântul Meu și chemarea Mea și pașii lor apoi spre cele ce au de împlinit între ei și Dumnezeu fără de șovăire și cu mult dor și cu mare credință că Dumnezeu poate să-Și facă fii, numai să aibă cine să dorească această viață dulce și sfântă prin împlinirea Mea din partea lor ori de câte ori vin și păstoresc și stau la masă cu ei, căci nu de altceva am venit acum două mii de ani, și nu de altceva vin acum pe pământ cuvânt de facere nouă, de înțelepciune proaspătă peste om, numai să fie să-și facă vreme și să se cerceteze cei care-Mi află venirea și cuvântul și chemarea și așteptarea Mea, și am spus și iarăși spun că voi privi și voi veghea dacă Mă primesc cei chemați și păstoriți și înțelepțiți prin cuvântul Meu, cu care în zilele acestea dau să-Mi aleg și să-Mi cresc un popor frumos ca și Mine, și tot așa de ascultător cum sunt Eu înaintea Tatălui, iar cei care nu vor primi venirea Mea și lucrarea ei și rodul ei apoi, vor rămâne pământ în care sămânța cuvântului Meu este înăbușită de grijile vieții sau mâncată de păsări sau în pământ pietros căzută și nu poate prinde viață și rodire apoi.

Iată, de toate te mai îngrijești, măi creștine care auzi și știi din cuvântul Meu pe Dumnezeu Care-ți bate la ușă, dar ca să te gândești la ce va fi de tine și cu tine după atâta vreme de când te așteaptă Dumnezeu să te alegi la dreapta Lui pentru salvarea ta, iată, parcă dormi și tot dormi ca și cum nu auzi când Eu îți grăiesc și te îmbiu spre viață și spre adevărul ei cel de la Dumnezeu pentru om.

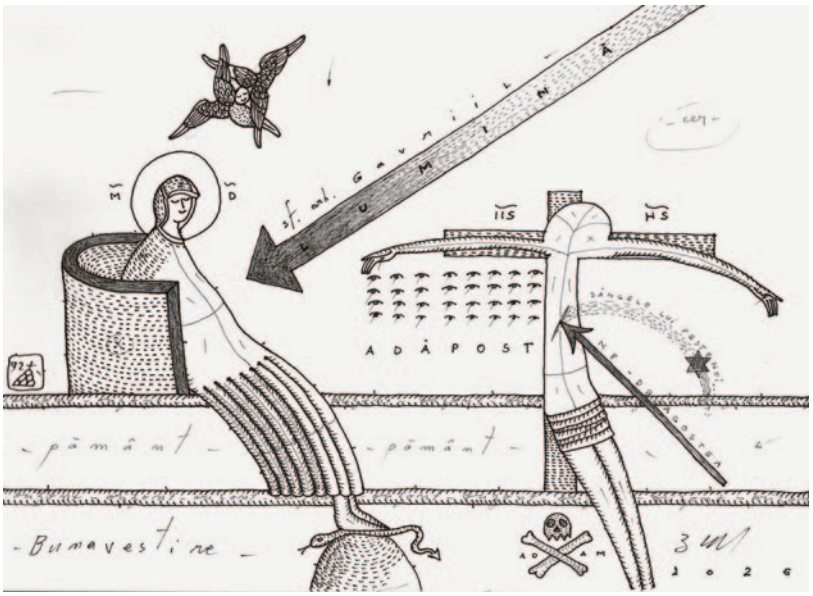
În toată vremea celor șaptezeci de ani de păstorire a poporului care a luat cuvântul Meu, acești creștini n-au avut grijă să nu-L dea pe Dumnezeu de peste ei cu toate povețele Lui pentru ei. O, cel ce se vrea atât de liber pentru voile lui, nu poate fi împlinitor al cuvântului Meu de peste el, și ce vei face tu, creștine păstorit de Iisus Hristos venit din cer la tine prin cuvânt, ce vei face dacă numai pentru tine ai trăit și trăiești și lucrezi, și nu cauți să împlinești chemarea Lui?

O, mama Mea, greu Mă doare nedragostea celor păstoriți cu dorul Meu cel mult și mare după ei! Nu este altul să știe mai mult ca Mine ce este durerea, și de aceea dau să-i chem și să-i păstoresc și să-i pot pune la adăpost, mamă.

— *O, Fiule durut, și atât de plin de lacrimi după ei, după cei păstoriți, Te mângâi ca pe un Prunc mic și Te cuprind în cuvânt duios ca să-Ți alin focul duhului durut. Nu mai sunt cei care să aibă iubire și putere apoi pentru ea. Împăratul David vorbea mereu cu Tine, mereu Te mărturisea, mereu Te vestea peste timp, mereu Te așeza peste durerile lui și Te arăta că vei veni. Era iubirea, era ea cea care nu avea astâmpăr dinăuntrul lui. Omul de rând însă își vede doar de ale lui zi și noapte și Te uită zi și noapte, Fiule Păstor. Purtăm durere de la nedragostea atâtora care Te cunosc din cărți și din propovăduire, dar nu vin ei la simțul dragostei de sus în ei, o, și sunt reci, și pot fără de iubire, bieții de ei, căci fără ea pot ca ei și atât. Se vede din plin de la Noi de sus, se vede câtă lipsă de iubire este în ei, o, și ce va fi cu ei, oare, Fiule durut de la ei?*

Te mângâi în ziua mea și a Ta și a îngerului care m-a vestit că ai venit la mine și că Te voi naște și vei crește, și că va fi străpunsă inima mea în vremea crucii Tale, și multe inimi își vor arăta gândurile inimilor cele depărtate de dragostea de Dumnezeu și Te vor da de la ei spre

moarte pe cruce, dar apoi va fi credință și martiri pentru credință și va răsări putere de iubire în mulți, spre mărturisirea și jertfa celor credincioși pentru Tine, și care vor hrăni mulțimi și vor fi încreștinate cu numele Tău mare, o, și am ajuns acum departe cu lucrarea Ta cea de două mii de ani prin mulți mărturisitori, și Tu ești Păstor din cer și-Ți alegi și-Ți crești un popor pe voia Ta ca să-l ai ca pe o doctorie a rănilor iubirii Tale, răni deschise și vii, o, că nu Te doresc cei ce Te știu, ci doar își amintesc despre Tine în zile de pomenire ale petrecerii Tale de pe pământ, și iată, vin Paștele Domnului și mulți au și postit, dar nu că Te-au iubit, ci doar după obicei,

și merg ei nepregătiți și Te cer la preoți și-și fac datoria și atât, dar nu este iubire pentru Tine, Fiule Iisus, și curge lacrima mea și a Ta, o, și nu este mângâiere pentru Noi de la ei.

— O, mama Mea, am iertat pe mulți păcătoși, după ce ei M-au iubit dacă M-au aflat. M-a mângâiat iubirea lor și le-am dat lor iertare și raiul, mama Mea. Până și pe cruce am avut parte de un păcătos care M-a mângâiat, stând și el pe crucea lui la dreapta Mea, și i-am deschis lui să intre în rai cu Mine în ziua Mea de înviere, căci l-am iertat deplin dacă M-a mângâiat.

Culeg de pe unde pot mângâiere și iubire de la cei ce mângâie pe Fiul lui Dumnezeu, pe Cel îndurerat de la neiubirea atâtor inimi străine de chemarea Mea, cu care caut după cei mulți de pe pământ. Mă doare de la poporul cel păstorit atâția zeci de ani, și aștept după iubirea lui, mamă. El însă coase, spală, cârpește, vopsește, împletește, prășește, mănâncă și bea, își face bucurii ca pe pământ, o, și nu mai vine chiar și dacă vine, căci la masa Mea nu pot sta cei doar chemați, ci dintre ei numai cei ce se aleg cu credincioșie până la sfârșit prin masa lor cu Mine, și a Mea cu ei, și aceștia sunt fiii cerului pe pământ, chemați, aleși și credincioși, fii ai lui Dumnezeu după duh și după har în vremea Mea cu ei, și după semnul Meu de peste ei și din ei, după cuvântul Meu de peste ei și după masa Mea de cină între Mine și ei, mama Mea.

O, fiilor păstoriți cu cuvântul Meu, veniți și rămâneți apoi întru iubirea Mea, care s-a pus pe cruce pentru voi ca să se dea vouă și să aveți din destul pe Dumnezeu, și Dumnezeu pe voi!

Fiți împlinitori cuvântului Meu de peste voi, o, fiilor. Am încă multe să vă amintesc ca să le lucrați pentru asemănarea voastră cu Mine, dar până nu stați la masă cu Mine, zadarnic vă aștept să fiți ai Mei. Veți putea aceasta dacă nu veți fi prea mult pentru voi, și mult prea puțin pentru Mine, iar dacă încă se mai lungește așteptarea Mea, vine îngerul ca în vremea potopului și închide ușa pe dinafară și veți rămâne cu amintirea că v-am strigat îndelung, că ați zăbovit și ați rămas doar pentru voi, și toate în zadar.

Eu vă doresc har din cer să vă cuprindă și să vă înțelepțească și să vă nască iar și iar, căci cuvântul Meu a fost mult și mereu peste voi, dar n-a găsit răspuns de la voi și ați zăbovit cu pregătirea cea pentru Mine și ați rămas zăbovind.

O, dar pe cei ce M-au iubit și M-au ales și s-au așezat sub crucea Mea cea de azi, cu aceia

Eu rămân și le spun lor iar și iar: Rămâneți întru iubirea Mea, fiilor! Îmbogățiți-vă cu ea și întru ea, căci omul de pe pământ numai aceasta avea de lucrat, dar n-a dat să priceapă de ce este și ce este cu el.

Binecuvântare las peste cetate și peste voi, ca să gătiți voi pentru zilele care urmează sărbătorile care vin, și să le întâmpinați și să le așezați în cetate și să vin să păstoresc cu masă de cuvânt și să fiu cu voi, fiilor! Eu sunt Păstor din cer, și Mă fac cuvânt pe pământ la voi și petrec cu voi și Mă împart prin voi și biruiesc prin voi în zilele Mele cu voi, și am nume mare și nou peste voi, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Învierii Domnului, a Sfintelor Paști

Eu Însumi la masă cu voi trup și cuvânt în zi de Sfintele Paști, Eu Însumi împart peste voi salutul învierii Mele dintre cei morți și vă spun vouă și celor ce așteaptă pe pământ să vin la voi cuvânt, Hristos a înviat vă spun vouă și lor, o, fiilor care așteptați în cetate să vin la voi cuvânt și să Mă așezați în carte, și apoi pe cale spre cei ce Mă așteaptă dinspre voi spre ei.

Minune mare este că am pe pământ așezare sfântă și credință întreagă în voi prin darul Meu lăsat peste voi, o, fiilor, ca să pot prin voi și cu voi să împlinesc în zilele acestea cuvântul pe care l-am spus acum două mii de ani pentru cei ce vor crede în Mine, căci am spus atunci: *«Cel ce crede în Mine voi veni la el și-Mi voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui»*.

O, iată-Mă cu voi și cu Paștele Meu cel nou, pe care l-am promis în seara când i-am luat pe cei doisprezece ucenici ca să mănânc cu ei Paștele după datina poporului Israel, căci era în ziua aceea praznicul Paștilor și se strângeau în Israel câte doisprezece grupuri-grupuri ca să mănânce Paștele adunați de la doisprezece în sus, o, și așa am lucrat și Eu, Mi-am ales doisprezece ucenici și i-am umplut de credință în Mine pe ei prin toate câte am lucrat vreme de trei ani și jumătate de lângă ei, o, și se apropia trecerea Mea prin moarte ca să Mă ridic apoi prin cruce dintre cei morți, și M-am adunat cu ei și am frânt pâinea și le-am spus că pâinea aceea frântă în mâna Mea ca să le-o dau în nume de Paști nou, este trupul Meu, și că potirul cu vin este sângele Meu și că în acestea stă Paștele pe care îl las lor spre pomenirea Mea cu ei apoi, și că ori de câte ori vor lua între ei Paștele Mele cu ei, se va chema aceasta jertfa Mea pentru popor, Mielul de Paști, și apoi M-am lăsat ca un Miel spre junghiere și am fost pus pe cruce și bătut în cuie și am murit în chinuri și am stat în mormânt, o, și am înviat a treia zi, așa cum era scris în Scripturi să se petreacă cu Mine în zilele acelea și așa cum le-am spus și Eu lor după ce în seara cinei Mele cu ei le-am spus că nu voi mai lua cu ei Paștele Domnului până ce nu voi veni pe pământ cu împărăția Tatălui Meu, cu Paște înnoit, Eu Însumi la masă de Paști cu ai Mei trup și cuvânt, Scriptură împlinită după două mii de ani, căci la voi sunt grăind cu voi Eu Însumi, nu numai pâine și vin prin care Mă fac trupul și sângele Meu la masă cu voi, și sunt cuvânt mereu astăzi întru împărăția Tatălui Meu, și cu care am venit la voi pe pământ cu Paști nou, o, și n-a putut nimeni, fiilor, nimeni n-a putut asupra voastră și a venirii Mele la voi dacă Eu sunt cu voi și vă ocrotesc de peste tot și lucrez cu voi peste pământ împărăția cerurilor, căci pentru aceasta am venit și vin la voi în zilele Mele cu voi.

O, fiilor, cine Mă iubește pe Mine este iubit de Tatăl Meu și crede în Mine, în Cel pe Care Tatăl Îl trimite, iar Eu vin și-Mi fac casă la el și cinez cu el și Mă arăt lui. Această Scriptură a Mea o împlinesc Eu cu voi pe pământ, iar acum spun cuvânt de luat în seamă pentru credință și pentru iubirea Tatălui și a Mea pentru ai Mei, și vă spun vouă așa: Cine vă iubește pe voi sunt cei care Mă iubesc pe Mine, iar cine nu Mă iubește pe Mine nu vă iubește nici pe voi pentru că nu Mă iubește pe Mine, o, și de aceea cad dintre ei de lângă voi după o vreme cei ce vin ca să le deschid să intre, o, și Mă iubesc ei și cred o vreme și stau la masă cu Mine și cu voi, și se duc apoi dintre voi ca Iuda care a luat bucățica din masa de Paști și a plecat și și-a făcut acest rău al căderii lui din Dumnezeu, după ce a încetat să mai iubească pe Domnul, căci s-a purtat prin lături, și apoi nu v-au mai iubit pe

voi și s-au dus și au defăimat și au lovit cu vină înapoi și s-au făcut urâți la duh și la suflet și la trup și la gând și la grai, făcându-se satane pentru Mine, potrivnici și necredincioși ca satana, care Mă știe bine și dă să se arate împotriva Mea în lupta lui cu Mine, și iată, cine nu Mă iubește pe Mine sunt cei ce nu vă iubesc nici pe voi, sunt ei cei ce nu Mă iubesc pe Mine și cad de lângă Mine și de lângă voi și se ridică de peste ei darul credinței și al iubirii și al temerii de Dumnezeu și pierd aceste daruri și umblă în întuneric apoi, ca unii care asta au ales să facă, după ce s-au încumetat să numească întuneric lumina Mea, cuvântul Meu de peste voi și toată lucrarea Mea cu voi,

o, și aceasta este plata celor care cad de lângă Mine și de lângă voi după o vreme de stat la masa Mea cu voi, și dau aceștia apoi să-i cadă și pe alții spre necredință, dar și pe cei care M-ar putea urma și iubi, o, și așa a fost la începutul oamenilor pe pământ, când cei doi frați n-au fost la fel în iubire și s-a ridicat cel mare și l-a omorât pe cel mic care iubea pe Dumnezeu, o, și de aceea mai apoi, cei unsprezece frați s-au ridicat într-un gând cu toții asupra celui mai mic al lor și l-au vândut departe de părinții lor, până ce păcatul lor a ieșit la iveală și au văzut și au înțeles ei nedragostea lor față în față cu dragostea celui de-al doisprezecelea între ei, vândut de ei la străini, și care le-a dat pâine în vreme de foamete, le-a dat iubire multă și iertare întreagă și plină de lacrimile iubirii, o, și așa se întâmplă între iubire și neiubire, între Dumnezeu și om, iar în ziua aceasta mare și sfântă a Paștilor Domnului, Eu Însumi cuvintez cu voi și sunt trup și cuvânt între voi la masă cu voi, o, fiilor.

O, în ziua aceasta M-am dăruit vouă cu dor și cu iubire și cu lacrimi de bucurie între Mine și voi, între voi și Mine, căci avem rod nou, fiilor. Hristos a înviat! Sunt viu cu voi și în voi, în toți, în mai mulți acum, o, și așa să rămâneți. În iubirea Mea să rămâneți și s-o păziți din răsputeri și s-o împărțiți între voi cu bogăție, căci astăzi voi ați biruit moartea prin umilință și prin iubire și prin învierea Mea în voi și ați luat crucea Mea, suferința Mea cea pentru voi, pe Domnul prin cruce Mântuitor vouă, acum și pe vecii, și așa să fie. Amin.

Fiilor, fiilor, aveți grijă sfântă de iubirea voastră din ziua aceasta mare pentru voi, cei care azi ați intrat la masă de Paști nou, înnoit prin cuvânt. Această zi este ieșirea voastră din omul vostru cel vechi, și intrarea la masă de Paști nou și la părtășie cu Mine, cu Cel ce v-a iubit pe crucea pe care S-a dat Miel junghiat pentru toți cei care Îl vor iubi de-a pururi apoi, nu o zi, nu două, nu când și când, ci de-a pururi ei cu Mine, și Eu cu ei. Și oriunde vor fi și vor lucra, ei sunt ai Mei, iar Eu al lor, puterea lor, ocrotirea lor, toate în schimbul sfințeniei lor între oameni pe pământ, și vor înțelege toți cei care îi văd, că ei au lumină, au strălucire, au ce nu au cei goi de Hristos, căci precum Tatăl M-a iubit pe Mine, așa vă iubesc și Eu pe voi, o, și mare cuvânt am grăit acum pentru voi, fiilor înnoiți prin har și prin iubirea Mea lângă a voastră, căci iubirea alungă frica, așa este scris.

Petrecem acum împreună începând din ziua aceasta zile de Paști și de sărbători sfinte, și-Mi este dulce bucuria aceasta ca să fiu între voi cuvânt și să am cum să Mă împart cu duhul și cu trupul și cu cuvântul gurii Mele, Eu Însumi la masă cu voi trup și cuvânt, fiilor.

De azi încolo cântăm Hristos a înviat! Nu numai cu trupul este de lucrat pe pământ, nu numai pentru trup, o, fiilor, căci și duhul vostru trebuie hrănit cu credință și cu putere pentru mereu putere și credință, căci altfel cum veți putea ține caldă iubirea ca nu cumva să se răcească ea și să vă facă dureri și frig în voi.

O, rămâneți, fiilor, întru iubirea Mea, căci este scris peste acest timp de la sfârșit că iubirea multora se va răci, și va fi aceasta ca semn că Se apropie Hristos întru slavă, și mulți vor fi găsiți goi, mulți fără de veșmânt, mulți fără Hristos. De aceea fiți îmbrăcați întru iubire tot timpul, și să păstrați mereu acest anotimp peste voi, anotimpul iubirii, fiilor, venirea Mea la voi, toată pentru voi și tot timpul între Mine și voi, și între voi și Mine, Eu în voi și voi în Mine, precum Eu în Tatăl sunt, iar Tatăl în Mine este tot timpul, o, fiilor, și așa și între Mine și voi să fie, și să rămâneți voi întru iubirea Mea, pe culmile ei, nu la poale, iar pentru acest loc trebuie râvnire să aveți, căci Eu, Domnul, asta caut de la voi, o, fiilor.

Și acum bucurați-vă și bucurați-ne! Sunt la masă cu voi cu cei din cer, cu toți martorii vieții Mele pe pământ și ai răstignirii Mele și ai învierii Mele și ai mărturisirilor de atunci, și care nasc și împart credință și iubire prin credință și pentru credință, căci credința are ca hrană pentru ea iubirea, o, fiilor.

O, hai să depănăm amintiri și bucurii și faptele credinței și să cântăm spre cer: Hristos a înviat, o, că pe pământ cântă mulți, dar spre cer prea puțini.

O, Hristos a înviat, pământ și neam român! Te voi întâmpina în zile de Paști sfânt cu cuvânt de mângâiere și de putere din cer peste tine, țara Mea cea de azi, căci pe vatra ta Eu, Domnul Dumnezeul tău Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, împlinesc Scriptura gurii Mele de acum două mii de ani, căci am pe pământul tău fii ai credinței venirii Mele de la sfârșit de timp și vin la ei, vin și-Mi fac casă cu ei și masă ca să cinez cu ei, o, și-ți spun de la masa Mea cu ei: Hristos a înviat, Hristos a înviat, Hristos a înviat, pământ și neam român! Amin, amin, amin.

30 martie/12 aprilie 2026

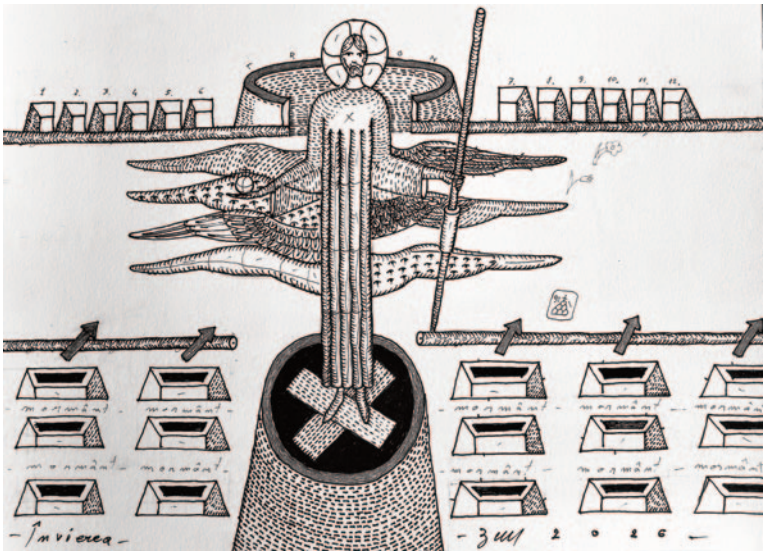
Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Sfintelor Paști, Ziua a Doua

Te îmbrățișez cu cântarea învierii Mele dintre cei morți și te mângâi cu heruvimii și serafimii slavei Mele și te binecuvintez cu Tatăl și te învăluiesc în dulcele Duhului Sfânt prin cuvântul Meu de peste tine, țara Mea cea de azi, iubirea Mea cea de la început, cea de la facerea lumii, căci te-am scos din ape atunci și am luat cu mâna din pământul tău și am zidit trupul omului, lucrându-l cu măiestrie măruntă, cu facere aleasă, după chipul și asemănarea Mea, și i-am dăruit apoi din Mine duhul de viață suflând peste el, o, și am stat față în față, Eu și omul, și a fost atunci clipa iubirii Mele de la început între Mine și om, și n-a mai fost alta mai dulce ca și atunci în toate clipele lui Dumnezeu între cer și pământ, și iată de ce-Mi ești tu așa de mare mângâiere Mie, așa de dragă Mie, țara Mea la care vin acum și cuvintez peste tine cu dulce cuvânt, și iată, cu duh de înviere, România Mea.

O, rămâi a Mea, rămâi și la sfârșit de timp a Mea, țara Mea cea de atunci și cea de azi, că te-am binecuvântat atunci pentru început și pentru sfârșit comoara Mea cea dintâi, peste care Mi-am pus pecete de iubire și legământ veșnic, și iată, îți cânt din nori de deasupra ta, îți cânt cu heruvimii și cu serafimii cântarea învierii Mele: Hristos a înviat!

E praznic sfânt, e zi de Paști, e zi dulce între cei din cer, și cântă îngerii cântarea învierii lui Iisus Hristos: Hristos a înviat, iar Eu, Domnul, cuprind în slavă de cuvânt pământul și neamul român și împuternicesc peste acest meleag cerul. Tot cerul și tot bunul lui îl aduc peste începutul și peste sfârșitul care va încununa acest pământ în slavă cerească. Toate Scripturile cele scrise pentru sfârșitul celor fără de Dumnezeu pe pământ se vor așeza împlinindu-se și strălucind cu adevărul lor peste țara alegerii Mele, iar Eu voi fi Dumnezeul Cel adevărat, și pe Care lumea oa-

menilor cea de șapte mii de ani n-a dat să-L cunoască și să-L iubească și să-L urmeze pe Cel ce a iubit lumea așa de mult, o, așa de mult, până ce acum două mii de ani a dat Tatăl Savaot pe Fiul Său unei morți înfricoșătoare pentru salvarea tuturor celor ce vor crede că Omul Care a suferit și a fost pus pe cruce răstignit a fost Dumnezeu din Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu, Unul slăvit în Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și nedespărțit în toată lucrarea dintre cer și pământ vreme de șapte mii de ani și mai bine, de când cerul și pământul au adus la vedere facerea lumii, lumea pe care Dumnezeu o iubește de șapte mii de ani.

O, Tată, M-ai trimis atunci să iau trup pe pământ între oameni și am murit pe cruce pentru fiecare om care dă să se aplece și să creadă că Eu am fost și sunt Dumnezeu trimis de Tine pe pământ în lumea oamenilor, și iarăși acum M-ai trimis și Mă trimiți pentru toți cei care se întâlnesc cu slava cuvântului gurii Mele și care se lasă auzit și așezat în cartea sa când Eu grăiesc de deasupra pământului și neamului român.

O, slava Tatălui și Fiului și Sfântului Duh stă deasupra ta, țara Mea cea de azi, și binevestește peste pământ venirea Mea iarăși la oameni. Mă fac râu de cuvânt și Mă las cu el din nori peste tine și Mă împart cu el peste pământ, și aceasta a fost alegerea pe care Dumnezeu a avut-o pentru tine, și ești cuprinsă în slava cuvântului lui Dumnezeu și ești scara pe care cuvântul Meu coboară pe pământ, mergând prin văzduh la popoarele toate și trâmbițând că vine Domnul, că vine Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*, și se vor apleca popoarele și nu va fi altfel, căci Scripturile se grăbesc cu împlinirea lor dacă Eu vin.

O, îmbracă-te în veșmântul credinței și al dragostei de Dumnezeu, țară română! Ești țara strălucirii, după proorociile din Scripturi. Ești țara credinței drepte, credința cea de acum două mii de ani cu începutul ei cel de la Iisus Hristos, iar cei ce n-au rămas ca la început, au ieșit și au lucrat după cugetul lor, care nu a fost insuflat din cer. Tu însă ai rămas în credința cea dintâi și ești țara cu comoara Mea în ea și te vei arăta a Mea între popoarele pământului, o, și aceasta îți vestesc Eu ție în zile de praznic al învierii Domnului, țara Mea, România Mea, țară mireasă, floare aleasă și deschisă petală cu petală prin vântul și cuvântul Duhului Meu de peste tine acum, la sfârșit de timp. Amin.

Acum, voi, străjeri ai cetății cuvântului Meu care vine la voi cu norii ca să-l așezați în carte, luați-l și puneți-l pe cale ca să meargă, o, fiilor. Vă găsesc acum în grădinile Mele la masă în petrecere de înviere a Domnului vostru și las peste voi carte pentru vestire, fiilor, căci v-am făcut cale a Mea peste pământ și v-am dat să lucrați pentru Mine, o, fiilor. O, bucurați-vă, căci sarcina Mea este ușoară, este cu slavă cerească, nu pământească, iar cei ce vă însoțesc pe voi ca popor al acestui cuvânt cu care Eu trâmbițez ca să-Mi așez ziua slavei venirii Mele, toți cei care vă iubesc pe voi pentru că Mă iubesc pe Mine, toți să iubească pregătirea cea frumoasă a celor ce vor fi poporul slavei Domnului, fiii credinței sfinte la sfârșit de timp, o, că Eu vin și n-am găsit credință pe pământ, dar am avut o rămășiță pregătită prin har, prin lucrarea cuvântului Meu, care răsună din cer și până pe pământ, începând din anul 1955, și iată, sunt întâmpinat de fiii credinței sfinte din mijlocul turmei ortodoxe, cea care

nu și-a schimbat rânduiala ei cea de două mii de ani, și a rămas, chiar dacă a suferit lovituri și mutări peste sărbători din pricina atacului satanei, care a pătruns peste biserică din lipsa veghii păstorilor de peste ea și a necredinței celor ce au păstorit în toate vremile peste turma lui Hristos, dar în poporul cuvântului Meu sunt toate la locul lor și poate Dumnezeu din pricina ascultării de rânduiala cea de la început, căci ascultarea aduce mari, mari împliniri, mari binecuvântări și multă ocrotire din cer, o, fiilor, și de aceea nimeni nu a putut birui peste lucrarea Mea cu voi.

Și acum, ridicați spre cer cântările învierii și cântați: Hristos a înviat, căci heruvimii și serafimii cântă cu voi în cer și pe pământ, fiilor. Pe cruce S-a unit Dumnezeu cu lumea oamenilor, o, și nu s-a putut altfel să se unească cerul cu pământul la vedere, decât prin crucea și prin învierea Mea după trei zile cât am stat în mormânt și am așteptat clipa cea binecuvântată să se arate, după ce am intrat în locuința morților cu vestea învierii atât de așteptate acolo la ei, și apoi M-am întors și Mi-am luat trupul și am ieșit biruitor afară și M-am arătat înviat, și a început de atunci peste pământ cântarea: Hristos a înviat!

Sunt cu voi în zile sfinte de Paști nou, iar voi cu Mine sunteți, și am cu Mine cerul cel mărturisitor la masă cu voi, o, și avem la masă cu noi regii și voievozii care au cârmuit neamul român în toată vremea lui, am țara română cea de sus la masa Mea cu voi aici, fiilor, o, că le este dor, și iată cine vă însoțește pe voi între pământ și cer la masa Mea cu voi!

Și, Hristos a înviat! Cântăm cu toții la masă de Paști, cântăm și iar cântăm. Cântăm și ne bucurăm, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

31 martie/13 aprilie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii

Eu sunt Păstorul Cel bun și Mă dau pe Mine Însumi hrană și mângâiere, alin și tămăduire și Mă împart prin cuvântul gurii Mele și sunt din cer și vin pe nori, așa cum M-am suit la Tatăl la patruzeci de zile de la învierea Mea, după ce am petrecut încă alături de ucenici, pe care i-am încredințat deplin că sunt Fiul Tatălui, că sunt fără de moarte și că ei vor fi urmașii Mei din unii în alții până la venirea Mea pe nori, iarăși venirea Mea cea de la Tatăl la oameni, și iată-Mă venit cuvânt pe pământ la voi, o, fii străjeri în cetatea pe care am pregătit-o cu voi pentru ca să vin la voi și să-Mi las cuvântul scris în carte și să păstoresc cu el pe cei ce-Mi află și-Mi cunosc glasul și vin să umble cu Mine, și Eu cu ei, și iată-Mă în brațe cu tămăduiri fel de fel pentru cei ce-Mi țin urma și Mă au de Dumnezeu al lor pe pământ!

O, pace vouă, fiilor din cetate! Ne ridicăm să facem întâmpinare, că se strâng oițe la izvor ca să le dăm hrană și tămăduire și mângâiere, fiilor.

Pace și vouă, celor ce ați venit la izvor! Iar dacă veniți, vă învăț tămăduirea de tot ce dă să vă despartă pe voi de Dumnezeu, de Păstorul Care vă învață și vă dă viață din viața Lui. Am multe să vă învăț, și am mereu, iar voi aveți mereu nevoie de învățătura Mea, o, și apoi Îmi trebuie ascultare de la voi, fiilor, că aveți nevoie de ocrotire multă, și numai ascultarea vă face ocrotire, o, că n-a fost de când veacurile mai primejdioasă vreme ca în zilele acestea, când tot iadul a ieșit pe străzi și pe la vitrine ca să nu mai rămână nimeni pe pământ pentru Dumnezeu și să-și piardă toți vremea și viața și să-i murdărească satana pe toți în fel și chip cu toate câte atrage el omul, păcălindu-l mereu ca să învețe de la el și să nu mai caute nimeni cu adevărul și cu veghea în fața duhului minciunii cu fața fardată, și care îl face pe om să uite de moarte până la moarte, și apoi să vadă omul pe cine a slujit pierzându-și vremea vieții și sufletul, o, și nu e nimeni să-i spună omului că totul e numai minciună, că toate îl țin rob și îl dezbracă de viață pic cu pic, și că numai de partea lui Dumnezeu dacă stă, numai așa scapă de pierzarea cea veșnică și de minciuna care prin toate lucrează împotriva Mea și a omului, și iată, trebuie veghe, și tot timpul trebuie, o, fiilor.

Pe pământ nu mai este creștin cu viață în el pentru Dumnezeu, și nu este cine să-l strige și să-i spună și să-i arate calea și veghea apoi. Ca un copil care merge la școală fără să-și facă lecțiile și fără să învețe dacă merge la școală, așa sunt creștinii de pe pământ în vremea aceasta

plină de minciună, și nu e nimeni să-l tămăduiască pe creștin de duhul pierzării care stă peste fiii oamenilor, peste inima și mintea și lucrarea lor de zi cu zi.

O, nu-i trebuie omului tot ce face el, tot ce caută el. Nu-i este de niciun folos nici pe pământ și nici în cer apoi. Nimic nu rămâne pentru el și de partea lui, căci toate sunt vremelnice până la sfârșitul lui pe pământ. Numai cei care umblă după Mine și cu Mine spre cer, numai aceia au aflat mersul și viața și salvarea, iar altfel de adevăr nu este pentru om.

O, îți pierzi vremea vieții, omule, și n-ai niciun câștig. Numai ce poți avea în cer apoi, numai aceasta înseamnă câștig în viață. Știu că-ți este greu să alegi așa, că te-ai învățat să-ți pierzi vremea și să te încânți prin tot ce dai tu să faci pe pământ, dar Eu, Domnul, îți sunt Păstor din cer venit cu norii la tine și trebuie să-ți spun că totul e zadarnic, fiindcă totul e trecător și te minte că faci, că ai, că știi, că poți, că stăpânești și că-ți trebuie. Tu însă ești învățat cu duhul minciunii și nu mai găsești răgaz să privești spre Dumnezeu, de la Care ai viața trupului și ocrotirea dacă o meriți, dar Eu sunt Păstor și te chem să-ți dau din cer viață și avere și veșnicie pentru ele. Tot ce faci tu pe pământ e pentru pierzare și-ți pierzi și timpul vieții, dar Eu vin spre tine și-ți arăt calea care te unește cu Dumnezeu, cu Cel ce ți-a spus că tot omul care caută să-și câștige sufletul și viața se va pierde, și că toți cei care își vor da lui Dumnezeu viața o vor câștiga.

Vin cu tămăduire, vin cu povață de viață sănătoasă în trupul tău, creștine păstorit din cer. O, numai Eu, numai Domnul este tot ceea ce poți să ai, și cu Care rămâi. De aceea te-am strigat și te-am povățuit să te dai lui Dumnezeu și să te hrănești cu El și să înveți cum să fii ca să Se poată da ție Domnul, și apoi să te păstrezi cu grijă ca să nu-L pierzi și ca să nu te pierzi de El.

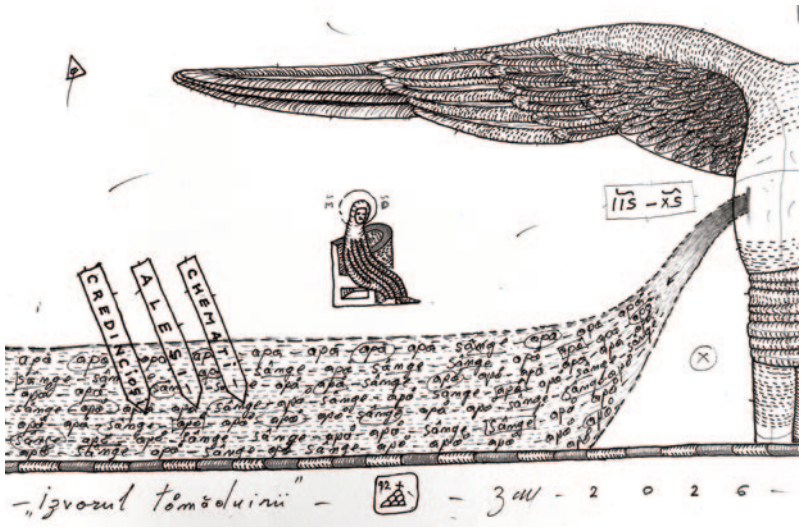
O, iată ce ai de făcut, creștine păstorit din cer: ai de împlinit porunca vieții veșnice, și care te învață și-ți spune să-L iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din sufletul tău, din tot cugetul tău, și tot așa să faci și pentru aproapele tău, iar această lucrare a ta nu se pierde niciodată și se adună și este totul al tău apoi, căci dacă-L ai pe Dumnezeu ai totul și ai veșnic. Trebuie să înveți bine această lucrare înțeleaptă, nu doar să știi pe dinafară cuvintele acestei porunci dătătoare de viață veșnică, ci să le lucrezi cu pașii vieții tale, o, și nu trebuie nici bani, nici avere, nici stare, nici altceva ca să poți avea această întreagă agoniseală, după care, iată, nu mai umblă nimeni pe pământ, căci toți oamenii s-au stricat și se strică până la unul și-și pierd mintea și umblă goi de tot ce este bun și sfânt, și-și fac oamenii locuri de dezmăț între ei și de mângâieri ale trupului, o, și nu mai știe nimeni fața și gustul sfielii sfinte și se adună grămadă pe malurile apelor dezgoliți de tot, iar alteori se duc și fac sport de tot felul ca diavolii din iad care se muncesc și muncesc pe oameni în fel și chip, o, și n-au oamenii nimic în cer din cauza pierderii vremii trupului numai pe gustul duhului lumii și al vrăjmașului de satana, care dă să-i învăluie în fericiri fel de fel pe toți, și îi așteaptă pe la răspântii ca să-i atragă și să le arate felurite fericiri și petreceri și gusturi, iar Eu, Domnul, Mă port pe nori și cuvintez peste pământ și ies în calea omului mințit de duhul lumii și-i spun că tot ce dă să-l încânte pe pământ îl duce spre iad, spre plânsul și scrâșnirea dinților, precum este scris.

O, omule creștin, primește-Mă și pe Mine să-ți grăiesc, și apoi să ne iubim unul pe altul și să ne fim mângâiere în strâmtorările de pe pământ, și îmbrăcăminte din cer pe vreme rea și să-ți fiu sare și dulceață a inimii, să-ți fiu cuvânt ceresc și cunoștință dumnezeiască în vremea aceasta plină de idoli fel de fel și de curse și de șerpi veninoși și de farmece turnate peste tot și de vrăji care schimbă omul la minte, și iată, îți stau în cale ca să-ți fiu de sprijin și să te rog cu lacrimi să părăsești păcatul și momelile lui, care te omoară pic cu pic, pas cu pas, și să te învăț să nu te desparți de Mine pentru voia ta, care nu te duce spre Dumnezeu, ci mai degrabă deprinde-te să faci tu voia Mea, să-L iubești pe Dumnezeu cu tot ce faci tu pe pământ, o, și vei fi fericit după ce vei gusta din plin din această viață dulce și mereu dulce, că numai un picuț dacă iei de la tine te pândește duhul lumii și te ia și te duce în lături ca să-ți faci voia ta.

O, fiilor, o, fiilor, M-am dăruit vouă cu

atâta dor în zi de praznic de înviere și am luat cu voi Paștele Domnului. Aveți grijă de acum cum stați la masa Mea cu voi, aveți grijă să nu Mă dați pe jos, să nu vă făliți, să nu osteniți. O, aveți grijă să faceți tot ce v-am învățat ca fii ai lui Dumnezeu între oameni pe pământ, fiilor.

Amintesc de felul cum l-am învățat pe Israel să stea la masa mielului pascal când l-am scos din Egipt cu mână dumnezeiască, înfricoșându-i pe egipteni ca să-i poată slobozi pe fiii lui Israel să meargă în țara Canaanului, și i-am învățat rânduiala mielului pascal și le-am spus să nu fie părtași la masa Paștelui decât numai cei tăiați împrejur și cei ce se vor tăia din alte neamuri, iar altfel să nu fie îngăduit nimeni să ia din Pești. O, dacă atunci așa am așezat Paștele ieșirii lor din Egipt, cu atât mai mult acum, când Eu Însumi sunt Mielul Care Se dă pentru viața oamenilor.

La începutul bisericii Mele pe vremea ucenicilor Mei aflaseră din unii în alții mulți și căutau mulți la masa de Pești și se amestecaseră păcătoși de tot felul, o, și s-a tras semnalul de alarmă și am poruncit prin Pavel apostolul să se scoată din biserică cei nepregătiți, cei străini de sfințenie, și care au îndrăznit de la ei putere și voie și din lipsă de veghe.

Iată, și acum dau povață sfântă, că nu-i de ajunsă doar chemarea, ci trebuie apoi să fii și ales, și apoi cu credincioșie multă și cu viață cunoscută de păstorii bisericii așezați de Mine peste popor, ca să-Mi cerceteze îndeaproape mersul turmei pentru masă de Pești, ca nu cumva lupul să mănânce Mielul, așa cum am mai spus, și ca nu cumva să dea buzna careva care nu este cunoscut și cercetat îndeaproape pentru mers frumos în turmă, și ca să fie tămăduire deplină în cei ce se dau lui Dumnezeu cu viața lor, cu dragostea lor, cu dorul din ei, că Mi-e dor de dorul de Mine în voi, fiilor care M-ați bucurat atât de mult ca să mănânc cu voi Paștele, ca să împlinesc cu voi această Scriptură întru împărăția Tatălui Meu cu voi pe pământ.

Mama Mea Fecioara vă umple de dor pentru Mine ca să fiți tămăduiți de voi înșivă și ca să vă fiu Eu ființă și viață, iubire și însănătoșire mereu, fiilor, și iată, te am la masa Mea cu ei, mamă, și te bucuri acum de bucuria Mea cu ei și de la ei, mama Mea.

— *O, Te bucuri și ne bucurăm, Fiule Doamne, acum, după două mii de ani de așteptare a Ta ca să vii pe pământ cuvânt și să păstorești, iar bucuria mea e mare ca a Ta, și să ia din ea la masa Ta cu ei, și tămăduirea iubirii să le dăm lor, ca să iubească ei ceea ce nu piere și nu vatămă, o, Fiule Iisus.*

— O, mamă tămăduitoare de durerile cele fără Dumnezeu, voiesc să fac minuni cu ei, și iată, Mă port cu ei și lucrez ca acum două mii de ani când Mă împărțeam cu cuvântul peste mulțimi și cu tămăduiri mereu, o, și le dădeam să mănânce înmulțindu-le hrana pentru mii și mii mereu ca să-i fac să-Mi țină urma și să caute cu viața Mea în ei apoi. O, așa și acum lucrez, și le dau sprijin ceresc și inimi cerești celor ce Mă poartă ca să fiu cuvânt peste pământ, și au ei cum să pună masa mereu și să le dea mereu celor ce vin, și să lucreze ei mereu ca Mine, mamă.

O, fiilor păstoriți cu cuvânt din cer, pace vouă în zi de praznic de tămăduire peste voi!

Aveți grijă și nu uitați acum de paza grădinilor și a caselor voastre, așa cum strămoșii români închinau după Sfintele Paști nouă zile de marți și nouă de joi ca jertfă pentru ocrotirea din cer peste gospodării și peste grădini și peste ei înșiși, ca să nu vină ape revărsate peste semănături și grindină peste roduri, și fulgere și trăsnete, și iată, nu vor oamenii să dea această jertfă, o, și pierd mult mai mult, și n-au rugă și jertfă spre cer. Voi însă luați această ascultare din părinți rămasă și opriți-vă în aceste nouă zile de marți și nouă de joi, și nu coaseți, nu împletiți, nu spălați rufe, nu călcați cu fierul pe pânze, nu bateți cu ciocanul sau cu piatră, nu intrați să lucrați grădinile, nu faceți zgomot mare cu uneltele de lucru, iar Eu, Domnul, voi aduce vouă spor în celelalte zile din săptămână și veți fi binecuvântați pentru ascultare, fiilor.

Și vă cuprind acum în cuvânt de tămăduire și de mângâiere și vă rog și vă învăț să ascultați și să nu pierdeți cu nimic în schimb binecuvântarea pentru cei ce ascultă și cred ascultând.

Cântăm și în ziua aceasta Hristos a înviat, cântăm până la praznicul Înălțării Domnului, cântăm și ne zidim în Duhul Sfânt, o, fiilor, căci sunt zile de sărbătoare unele după altele și veți pregăti voi acum duminica apostolului Toma, și apoi duminica femeilor mironosițe, când vom slobozi pe cei adormiți ai noștri și le vom da din masa de Paști și lor, și vor fi cerul și pământul laolaltă cu zile de Paști în cetatea Mea cu voi, fiilor.

Vă am pe voi bogăția Mea pe pământ și Mă mângâi că vă am. O, așa să vă mângâiați și voi că Mă aveți cu voi, că vin din cer la voi și că vă păstoresc și vă cresc pentru cer, și că numele Meu de peste voi se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu,* o, fiilor.

Amin, amin, amin.

4/17 aprilie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a Doua după Sfintele Paști, a Sfântului Apostol Toma

Cuvânt cu duh de înviere în el așez peste pământul și neamul român în zi de duminică, a doua duminică după Sfintele Paști, a doua oară când am intrat în încăperea în care stăteau încuiați ucenicii Mei, temându-se ei de iudeii care-i urmăreau, iar Eu iarăși M-am descoperit văzut în mijlocul lor și iarăși le-am zis *„Pace vouă!”*, și am spus apoi lui Toma să se apropie și să-Mi pipăie mâinile și coasta și trupul împuns de cuiele răstignirii Mele pe cruce și să creadă el și ei și toți cei care Mă vor iubi după ei până la sfârșitul veacurilor, să creadă că Eu am fost și sunt Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, trimisul Tatălui pe pământ ca să Mă doară trupul străpuns de cuie și să-Mi facă ele o așa de mare durere cât să ajungă ea să-L rog pe Tatăl să-i ierte pe toți cei care nu M-au cunoscut cine sunt și care Mă vor afla prin învierea Mea cea de a treia zi din mormânt, o, și le spun acum tuturor celor de sub cer că am murit de durere când Mi-am dat Duhul, strigând cu lacrimi la Tatăl: *«Tată, de ce M-ai părăsit?»*, iar când durerea s-a întețit tot mai aspră și mai aspră, am zis: *«Tată, Îmi așez în mâinile Tale Duhul Meu»*, și apoi am murit.

N-a fost și nu este om să înțeleagă puterea nemiloasă a durerii trupului Meu dumnezeiesc atârnat în cuie pe lemnul crucii, după ce am purtat crucea mergând și ducându-Mi-o sub nemiloasele dureri de la lovituri și biciuiri, de la scuipări și hule ale celor ce M-au dat spre răstignire sub corul atâtor glasuri care o dată toți cereau mai-marilor poporului și spuneau: *«Răstignește-L!»*

Durerea Duhului și a trupului Meu a fost tot ceea ce Tatăl a dăruit, iubind El lumea atât de mult, de nu M-a cruțat Tatăl, chiar dacă numai pe Mine Mă avea de bogăție a Sa, de iubire a Sa.

Mi-am dat pe cruce Duhul și am murit de durerea care Mi-a curmat suflarea de viață a trupului, și de atunci Eu și Tatăl căutăm după om să se întoarcă la Noi cu milă și iubire pentru iubirea cu care M-a dat Tatăl spre cruce și suferință ca să fiu izbăvitorul lumii prin biruința învierii Mele, iar dacă am înviat cu biruință, călcând cu moartea peste moarte, Mi-a dat Tatăl toată puterea în cer și pe pământ, și are omul la Dumnezeu pe Iisus Hristos salvator al celor ce se vor boteza cu numele Meu și vor primi înfierea ca fii ai lui Dumnezeu, așa cum este scris despre cei care vor

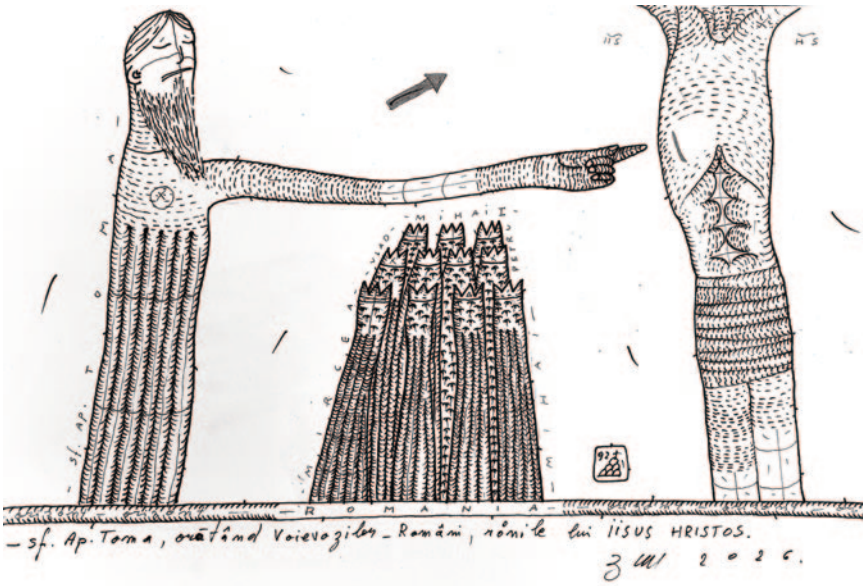
crede în Mine și vor primi putere să se facă fii ai lui Dumnezeu prin har și prin credință statornică, toate spre viață veșnică, părtași cu Hristos întru împărăția lui Dumnezeu venită pe pământ prin moartea și prin învierea Mea cea de acum două mii de ani.

Am venit pe pământ să-l nasc din cer pe om, și ca să nu mai fie el născut din părinți, din carne și din sânge, din cele ce nu moștenesc împărăția cerurilor, și de aceea îi înfiez pe numele Meu pe cei ce se apropie și primesc puterea să se facă fii ai lui Dumnezeu pentru iubirea cu care Eu, Iisus Hristos, am venit să răscumpăr omul din păcatele lui și să fie el din cer apoi pe pământ între fiii oamenilor și să-Mi fac turmă și să fiu Păstorul turmei Mele apoi.

Și acum, în numele durerilor Mele de pe cruce te învăluiesc în binecuvântare de înviere, popor și neam român, și-ți dăruiesc duh din Duhul Meu ca să cânți: Hristos a înviat și să iei duh de biruință cerească acum, căci în zilele care urmează după această grăire a Mea cu tine stau gata pregătiți răufăcătorii tăi și ai Mei să te răstoarne din mersul tău și să te supună iar și iar cu totul și să tot mori, pentru ca să te poată culca de tot și să-ți ia ei tot ce mai ai pe tine și în tine, dar Eu, Iisus Hristos, Domnul Dumnezeul tău, te iubesc mult și tot mai mult, țara Mea cea de azi, o, și-ți pregătesc biruință acum asupra celor ce stau pe pieptul tău disprețuindu-te pentru puterea lor asupra ta, și iată ce fac, că-Mi strig și-Mi scol la veghe pentru tine pe fiii cuvântului Meu de pe meleagul tău, și împreună cu ei ne așezăm la rugă în fața Tatălui ca să te salvăm de la cădere iar și iar, o, că iarăși ți-au pregătit vrăjmașii de pe vatra ta lovire peste tine ca să poată numai ei și numai pentru ei, de vreme ce n-au suflet de om acești vrăjmași împotrivitori ție și slujitori lui satana și lui antichrist.

Și de aceea, voi, fii ai pământului și neamului român, ridicați-vă cu Dumnezeu și cu poporul cuvântului Meu de pe meleagul român și stați față în față cu vrăjmașii voștri, voi, cei ce vă iubiți și vă prețuiți țara și neamul și strămoșii și trecutul cel sfânt al acestei țări!

Ridicați-vă, fiilor, și spuneți lui Dumnezeu și fraților voștri români, spuneți-le celor mințiți de cei ce vă împiedică pașii, o, spuneți-le despre limba mincinoasă a celor ce dau acum iar și iar să culce țara și s-o ia din mâna celor ce dau acum s-o ridice pe picioarele ei, o, că greu au fost așezați aceștia să vegheze ridicarea neamului român, neam

– sf. Ap. Toma, ocrotând Voievozilor – Românii, rănile lui IISUS HRISTOS.
3 VI 2026.

mințit și furat de cei care scot iarăși acum paloș mincinos, dând ei să doboare jos cârma acestui neam, pe cei abia așezați să repare stricăciunea celor de până la ei, după treizeci și cinci de ani de așteptare de când partidul roșu îngroapă adevărul lucrurilor sub minciuna cu care acești dușmani de țară leagă la ochi fiii neamului român ca să nu vadă, ca să nu afle, ca să nu priceapă că acest partid a pus mâna pe țara română ca să nu se mai ridice ea, ca să nu mai scape de sub mâna lor.

O, ieșiți în față și salvați adevărul, salvați-l voi, căci judecătorii din neamul român sunt de partea celor ce fură și mint și sunt mai vinovați decât cei vinovați pentru judecată.

O, treziți-vă! Hristos vă strigă și vă face chemarea la veghe, la zile de biruință pentru voi! Noi, cei din cer, și voi de pe pământ, hai să punem pe tron lumina ca să se vadă în lumină cei buni și cei răi pentru neamul român.

Ești cu zile de mare cumpănă pe vatra ta, neam român! Păstrează-i la cârmă pe cei ce stau acum de partea ta cu îndreptarea celor atât de strâmbe vreme de treizeci și cinci de ani, de când partidul roșu ți-a legat mersul și dreptul la libertate, dar ridică-te acum cu Dumnezeu și ia din cer putere și ieși de sub cei mincinoși pentru soarta ta, că iată-i, nu știu decât minciună să împartă, lovind cu ea pe cei care au dorul să te vadă înflorind și înviind de sub cei ce te țin sub robia lor de atâția ani ai minciunilor lor.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, așează-te lângă Mine ca să lucrăm cu cerul pe pământ și să biruim vrăjmașii neamului român și să fie întăriți la veghe peste țară cei care se zbat să aducă la plutire corabia, țara Mea română, căci alături cu Noi și cu voi sunt voievozii neamului român, România cea din cer, și hai să-i slăbim și să-i biruim pe cei ce stau la întuneric cu planul lor de dărâmare, dar tu ești țara Mea, nu cum spun și cred ei că ești țara lor, iar Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, și am pe vatra ta cuvântul Meu de Păstor de șaptezeci de ani și mai bine ca să te pregătesc pentru slava ta cu Mine, slava cea de la sfârșit de timp, o, țara Mea română, și îi scol la veghe pentru tine pe cei care Mă poartă spre tine, și pe tine spre Mine ca să vin să te izbăvesc.

Și spun acum fiilor cuvântului Meu așezarea lor la rugă pentru tine, cu zile de post pentru biruirea celor ce sunt vrăjmași de la mijloc ai neamului român, și pentru biruința celor ce iubesc după adevăr acest neam.

O, fii ai cuvântului Meu, au vrăjmașii neamului român zile de amenințare, lucrând ei la întuneric ca să dărâme de la cârmă pe cei așezați cu putere din cer ca să cârmuiască acum neamul român. Amin, amin zic vouă, în aceste zile de cumpănă lucrăm și Noi cu putere din cer, lucrăm cu post de bucate și cu strigare spre Tatăl și spre sfinții României, și gata sunt ei să fie strigați în ajutor ca să vină.

Aduceți rugă spre cer pentru neam și pentru cei ce cârmuiesc acum, o, fiilor. Am făcut mari biruințe lucrând cu voi alături. O, hai iarăși, hai să prindem nădejde și duh de biruință, fiilor! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, lucrăm pentru liniștirea furtunii și pentru îngenuncherea vrăjmașilor dinăuntru, cei mai primejdioși vrăjmași, căci din afară dacă este veghe înăuntru, sunt slabi aceia.

Binecuvântată să fie jertfa de rugăciune și de chemare a biruinței lui Dumnezeu pentru neamul român! Luni, marți și miercuri, ziua a doua și a treia și a patra a săptămânii care începe azi, ridicăm strigare la cer să vină cerul, că adânci cu totul sunt gândurile lui Dumnezeu pentru neamul român acum, la sfârșit de timp, căci România este floarea cea așteptată să se desfacă petală cu petală spre slava ei cu Dumnezeu înaintea neamurilor pământului, dar vrăjmașii dinăuntru sunt necredincioși și pier prin păcatul necredinței, și vine Domnul cu slava Sa, vine cu binecuvântare nouă peste pământul și neamul român, vine cu numele Său nou și mare, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, cuvânt venit cu norii ca să fie scris în cartea sa din zilele acestea, și poartă în el și cu el binecuvântarea și slava neamului român acum, la sfârșit de timp. Amin.

*

O, dar astăzi grăiesc și cu tine, popor al cuvântului Meu, că Mi-e dor, Mi-e tot mai dor să Mă destăinui și să-Mi răcoresc Duhul durut de la cei care n-au stat frumos și frumoși și tot mai frumoși în trupul acestui popor, așa cum aștept Eu, Domnul, privind îndelung și tot privind la cei care Mă află și vin și bat ca să intre și ca să fie și ei între cei cu care Îmi port crucea vremii de azi, căci dacă vii și tu, dar nu te așezi ajutor lui Hristos ca să ai apoi har, și îndeajuns să ai și să se înmulțească peste tine pas cu pas, o, iată, cazi în nelucrare și cazi în necredință apoi, dacă nu veghezi ca să te porți ca fiu al lui Dumnezeu lângă acest izvor de cuvânt.

O, fiilor, e greu păcatul necredinței, și e mult mai greu acest păcat asupra celor care se încearcă cu el după ce Mă află ei și Mă cred prin acest cuvânt. A venit lepădarea de credință și la

unii care au mers cumva și ei după mersul pe care l-am așezat Eu, Domnul, peste fiii poporului cuvântului Meu. Cad dintre cei ce au venit și s-au făcut că merg și ei, cad ca Iuda care mergea pe alături, nu în pas frățesc, o, și cad căzând în îndoială dacă au lucrat pe margini doi câte doi, câte trei, otrăvindu-se unii pe alții, pângărindu-și inimile unii altora cu vorbe bârfitoare, cu duh de judecată asupra mersului Meu cu crucea purtată cu fiii acestui popor, iar unii din aceștia pângărindu-și chiar trupurile unii altora ca unii pe care satana îi lucrează el pe gustul lui apoi.

Iată, se aleg la dreapta și la stânga toate cele lucrate de cei care au lucrat bine sau rău lângă acest izvor de cuvânt. Necredința face întuneric în om, și începe ea cu îndoiala, o, și nu mai este frumos cel ce lucrează și stă la întuneric, și se face urât la chip și la cuvânt, căci în întuneric vezi numai negru totul, și așa lucrează păcatul necredinței când cade omul în el.

Când eram pe pământ cu ucenicii Mei erau așa de mulți care nu voiau să creadă, și nu voiau pentru că iubeau viața trăită și de aceea Îmi ziceau ei Mie: păcătosul și smintitorul și petrecătorul cu desfrânatele și cu vameșii, și înșelătorul Îmi ziceau și-Mi puneau vină cum voiau și cum le venea la minte și la gură, o, dar cum erau ei, nu le venea în gând și de ei cum erau, căci viclean este în om păcatul vorbirii de rău.

Lucram vindecări și minuni dumnezeiești peste mulți neputincioși, și nu voiau mai-marii norodului să Mă recunoască vindecător din cer, ba îi învățau pe cei vindecați să-I mulțumească lui Dumnezeu, nu Mie, păcătosului, cum Mă numeau ei, și ziceau că Dumnezeu nu-i ascultă pe cei păcătoși. O, cum, dar, îi asculta Dumnezeu pe ei, pe cei ce se dădeau drepți, numindu-Mă pe Mine păcătos și înșelător?

O, fiilor, sunt atâtea mărturii, pe care cei ce aleg necredința nu le mai iau în seamă. O, nu le este, nu le mai este dat să înțeleagă și să se întoarcă și să fie iertați de aceste păcate grele.

Fiilor, fiilor, sunt atâtea mărturii din vremea lucrării cuvântului Meu în mijlocul acestui popor la sfârșit de timp, și iată, cei ce s-au ales la stânga pentru viață trăită ca și lumea în libertatea voii fără de Dumnezeu peste ea, o, nu le mai este dat să-și mai amintească și să-și mai păstreze credința, căci credința rămâne darul celor ce rămân în duhul credincioșiei, nemaiîmprăștiindu-se ei să ia din părți pentru puterea credinței lor.

Coboram în nor înaintea poporului Israel și grăiam prin Moise și le dădeam prin el cuvântul Meu, o, și tot M-a părăsit Israel căutând caz pentru necredință și se împiedicau în Moise, în cel de dinaintea grăirii Mele cu el pe munte, ca să dau apoi prin el poporului legile lui Dumnezeu pe cale. O, nu Mi-a dat el ascultare ca să-i fie lui bine. El iubea păcatul și îl creștea în el și găsea ca pricină pe Moise păcătosul.

Creștea păcatul din unul în altul în fiii lui Israel și n-au dat să semene cu Mine în vremea Mea cu ei. Mă durea, Mă durea de la ei și îi părăseam și Mă trăgeam în Tatăl plângând după ei, iar ei picau apoi robi la stăpân și îi durea robia și Mă strigau să-i iert când îi durea și să-Mi întind mâna după ei, dar dragostea lor după păcat îi dobora mereu.

O, fiilor, să nu se fi luat unul după altul cei care trăgeau cu neîmplinirea cuvântului Meu și ca să se îndreptățească împotriva Mea cei care au stat atâția ani la masa cuvântului Meu din vremea aceasta.

O, iată de ce tot dau să grăiesc și să tot grăiesc despre durerea Mea de la cei care au ales păcatul lepădării de credință, după ce nu le-a mai plăcut statul lor cu Dumnezeu. O, fiilor, ce, oare, va fi cu ei?

Mă pregătesc cu voi acum să întâmpinăm pe cei din cer care vor veni cu dor mare la praznicul mironosițelor în grădinile Mele cu voi și Mă voi mângâia grăindu-le lor durerea Mea, care caută alin, fiilor. Așadar, binecuvintez peste voi pregătirea mesei de Paști iar și iar cu voi și cu ucenicii și ucenițele drumului Meu cu crucea și ai învierii Mele apoi, și voi fi aici și vor fi toți cei de la început și până la voi, iar Eu sunt Păstor și le voi da lor bucuria învierii Mele și a lor, și-Mi voi acoperi în ziua aceea ranele de pe trup ca să-i pot bucura pe deplin pe ei la masa Mea cu voi și cu ei în cetatea Mea cu voi, aici, pe pământ, pe pământul neamului român, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

6/19 aprilie 2026